

ע"פ 13946/09/19 - אביעד שמואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 13946-09-19 שמואל נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90117608035

בפני המערער נגד המשיבה	כבוד השופט מאזן דאוד
אביעד שמואל	
מדינת ישראל	

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה, בתיק תת"ע 12404-10-18 מיום 10.8.19, בגדרה דחה בית משפט קמא את הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המערער.
2. כנגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה כשהוא אוחז או משתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה. הזמנה לדין שהתקיים ביום 6/11/18, נשלחה למערער לכתובתו רח' החרוב 304 עדי, חזרה בציון הערה "לא נדרש".
3. בהעדר התייצבות מטעם המערער במועד הדיון (6.11.18) נשפט בהעדרו, והושת עליו תשלום קנס בסך 1,200 ₪.
4. ביום 12.12.18 הגיש המערער בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדרו, וטען כי לא ידע על מועד הדיון ובכל מקרה, הוא היה חולה באותו מועד. בית משפט קמא זימן את הצדדים לדין בבקשה ליום 5.5.19, ובתוך כך הורה למערער להביא ראיות, ככל שקיימות, התומכות בטענתו כי היה חולה במעמד הדיון.
5. גם למועד דיון בבקשתו (5/5/19) לא התייצב המערער. בית משפט קמא דחה את הבקשה לביטול פסק הדין, בין היתר נקבע המערער זומן כדין למועד הדיון המקורי וגם למועד הדיון בבקשתו. לפיו המערער סירב לקבל את ההזמנה והיא הודבקה על דלת ביתו.
6. על החלטה זו לא הוגש כל ערעור.

7. ביום 13.5.19 הגיש המערער בקשה נוספת לביטול פסק הדין, בגדרה טען כי לא קיבל את ההזמנה לדיון בבקשה לביטול פסק הדין שנקבעה ליום 5.5.19, בנוסף טען כי מזכירתו, שבין יתר תפקידיה, לעקוב אחר החלטת בית משפט, עזבה את עבודתה וכי אישורי המסירה בתיק אינם משקפים את המציאות שכן לא ניתן להגיע לדלת ביתו המוקפת חומה ושערים, וכי הוא מתגורר בישוב בו מתגורר אישיות ביטחונית, ובשל כך לא ניתן להיכנס אליו מבלי לתאם את הכניסה.
8. בית משפט קבע דיון נוסף בבקשתו וזאת ליום 4.7.19. במעמד הדיון הוסיפה ב"כ המערער, לראשונה, כי סיכויי ההגנה של המערער גבוהים שכן הוא טען שלא היה כלל ברכב.
9. המערער הוסיף כי יש לו הליכים רבים בבתי המשפט וזו פעם ראשונה שהוא לא מתייצב לדיון וכי בעת ביצוע העבירה הנטענת החזיק את הארנק ולא את טלפון וטען בפניו השוטר כי יש בידי השוטר צילום אך התברר מאוחר יותר כי אין צילום כזה.
10. בית משפט קמא דחה את הבקשה לביטול פסק הדין וקבע כי קיים אישור מסירה והזמנה לדיון נשלחה לכתובתו, וההזמנה חזרה בציון "**לא נדרש**". עוד קבע בית משפט קמא כי המערער לא המציא ראיות באשר למחלתו ביום הדיון, ואף לא תמך את טענתו לא זו ולא שלא קיבל את ההזמנה לדיון בתצהיר ערוך כדיון.
11. בית משפט קמא הוסיף וקבע כי אין עילה לבטל את פסק הדין מכוח העילה של עיוות דין, מאחר וגרסתו הראשונה מהווה כפירה כללית, באשר לגרסה המאוחרת שעלתה על ידו לאחר שיוצג על ידי עורך דין, קבע בית משפט קמא שמדובר בטענות לא מבססות עילה של חשש לעיוות דין ואין די בקיומה של גרסה אחרת מול גרסת השוטר כדי להצדיק את החזרת הגלגל לאחור ולאפשר את ביטול פסק הדין.
12. לאחר שעיינתי בתיק בית משפט קמא ובהודעת הערעור, ושמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור כי דין הערעור להידחות.
13. ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום והיא חזרה עם הערה "**לא נדרש**", לכתובת של המערער, ועל כן נקבע על ידי בית משפט קמא, בצדק רב, שמדובר בהזמנה כדיון מכוח חזקת המסירה בהתאם להוראת תקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974, חזקה שהמערער לא הצליח לסתור.
14. המערער נכשל בבית משפט קמא והן בפניי מלהצביע על שיבוש בקבלת הדואר ו/או כל ראייה אחרת המלמדת כי דבר הדואר לא הגיע ליעדו, שעה שעל פניו חזקת המסירה לא הופרכה כלל ועיקר. דבר הדואר נשלח לכתובתו של המערער, כאשר ליד שמו רשום אף **מספר תעודת הזהות**. זו כתובתו הנכונה של המערער אליה נשלח הזימון ומעיון באישור המסירה מתברר כי דבר הדואר לא הגיע לידי

המשיב משום שלא נדרש.

15. המערער, טען בבקשתו הראשונה כי היה חולה במועד הדין, טענה שלא הצליח להוכיח, וחזר בו ממנה בשלב יותר מאוחר.
16. מעבר לאמור לעיל, העדר קבלת דבר דואר ו/או מחלה הן טענות עובדתיות, שמחייבות הגשת תצהיר ערוך כדין מטעמו של המערער ובבקשה לביטול פסק הדין שהוגשה על ידו, טרם ייצוגו, לא צירף המערער תצהיר ערוך כדין אך גם בשלב מאוחר יותר כשקיבל ייצוג והגיש בקשה נוספת לביטול החלטה מיום 14.5.19, התצהיר שהוגש על ידו אין בו אזכור לגבי אי המצאת הזימון לדין המקורי, ואין בו אף התייחסות לדבר מחלתו, כסיבות שמנעו ממנו להתייצב לדין המקורי ביום 6.11.18 (ראו: ברע"פ 247-04-18 יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל).
17. אי לכך בהעדר תשתית עובדתית, לאי התייצבות ליום 6.11.18, צדק בית משפט קמא בקביעותיו ואין עילה לבטל את פסק הדין, וזאת בשל כשילון המערער לשכנע כי הזימון לא הגיע לידי מפתא נסיבות שאינן תלויות בו (ראו: רע"פ 1771/19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 11.7.19).
18. יש לציין כי בתצהיר שהוגש על ידו בבקשה הנוספת לביטול פסק דין וביטול ההחלטה מיום 5.5.19 העלה המערער טענות באשר לנוהלי הכניסה לישוב עדי, מאחר ומתגוררת שם אישיות ביטחונית בכירה, טענה זו חזר בו המערער ממנה כעולה מפרוטוקול הדין מיום 10.7.19 עמ' 2 שו' 12, אך יש בציין עובדה זו בגוף התצהיר וחזרה מעובדה זו לאחר מכן כדי ללמד על כך שהמערער לא בוחל באמצעים וטענות שאין בהן אמת, לצורך ביטול פסק דין.
19. באשר לעילה העצמאית של עיוות דין, לביטול פסק הדין, תחילה גרסתו הייתה כללית, ולראשונה רק במעמד הדין מסר גרסה מפורטת, שלא העלה בבקשות הקודמות ובתצהיר מטעמו. הגרסה המאוחרת שבפי המערער אין בה כדי להעלות בקנה אחד עם דבריו בגוף הדוח (שיש לו דיבורית) ואני סבור כי העלאת טענה מאוחרת חודשים אחרי רישום הדוח, ולא בהזדמנות הראשונה מעוררים קושי שעה שמדובר בטענה כבושה שעומדת בסתירה להודעת תשלום הקנס ועל כן, אני סבור כפי שסבר בית משפט קמא, כי אין חשש, בנסיבות העניין, לעיוות דין.
20. בהעדר עילה לביטול פסק דין, ובהעדר טעות בהחלטת בית משפט קמא, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.